

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Oboer/4/2025
Identifikačné číslo spisu:	5309206702
Dátum vydania rozhodnutia:	25.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:5309206702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Gabriely Mederovej v exekučnej veci oprávneného RECLAIM, a. s., so sídlom Staromestská 3, Bratislava, IČO: 46 076 760, proti povinnému U. S., narodený XX. P. XXXX, bytom E.XXX, E. o vymoženie 3 599,29 eura s príslušenstvom a trov exekúcie, vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. CA-10Er/508/2009, o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. augusta 2015 č. k. 5CoE/18/2015-68, takto

rozhodol:

- I. Konanie o odvolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 31. augusta 2015 č. k. 5CoE/18/2015-68 z a s t a v u j e .
II. Oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1 Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. augusta 2015 č. k. 5CoE/18/2015-68 odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Čadca (ďalej len „okresný súd“) z 1. júna 2015 č. k. 10Er/508/2009-52 v spojení s opravným uznesením zo 17. júna 2015 č. k. 10Er/508/2009-58, ktorým okresný súd zamietol námietky povinného proti exekúcii a povinného poučil, že proti rozhodnutiu, ktorým námietky povinného proti exekúcii boli zamietnuté, nie je možné podať opravný prostriedok. Povinný napriek poučeniu okresného súdu proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie. Odvolací súd odvolanie povinného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

2. Povinný podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podanie, ktoré označil ako „Odvolanie“. Odvolací súd sa podľa povinného nevyjadril k veci. Podľa povinného tu je daná nepríslušnosť súdov a exekúcia je nevymožiteľná. Uplynula premlčacia lehota siedmich rokov. Odvolací súd mal podľa povinného skúmať aj jednotlivé splátky, čo neurobil. Odvolací súd preto vychádzal z nesprávneho posúdenia veci a nekompletného naštudovania spisu. Odvolaciemu súd navrhuje vec postúpiť na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na ukončenie konania v prospech povinného.

3. Najvyšší súd, ktorému bola vec predložená na rozhodnutie pôvodne o dovolaní povinného, ktoré

najvyšší súd podľa obsahu posúdil ako odvolanie, v konaní o odvolaní povinného proti uzneseniu odvolacieho súdu, skúmal predovšetkým podmienky, za ktorých môže konať [§ 161 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)], pričom dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť.

4. Najvyšší súd konštatuje, že vec mu bola predložená na rozhodnutie o dovolaní proti uzneseniu odvolacieho súdu. Z obsahu súdneho spisu ale vyplýva, že povinný svoje podanie zo 14. novembra 2015 označil ako „Odvolanie“, a to aj napriek tomu, že smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Okresný súd vzhľadom na zmatečnosť podania povinného uznesením z 23. februára 2024 č. k. CA-10Er/508/2009-119 vyzval povinného na odstránenie vady podania zo 14. novembra 2015. Povinný bol vyzvaný, aby uviedol, ktorému súdu je určené (či odvolaciemu alebo dovolaciemu), čo ním povinný sleduje (podanie odvolania alebo dovolania) s poučením o obsahových náležitostiach dovolania a možnosti odmietnutia dovolania dovolacím súdom podľa § 447 písm. d) a e) CSP. Povinný súdu doručil vyjadrenie z 26. februára 2024, kde povinný uvedené neopravil. Povinný následne doručil súdu podanie z 5. marca 2025, v ktorom uviedol, že žiada o späťvzatie dovolania, ktoré bolo podané bez jeho vedomia. Povinný uviedol, že v konaní nepodával žiadne dovolanie, ale podával odvolanie. Najvyšší súd z uvedených dôvodov posúdil podanie zo 14. novembra 2015 ako odvolanie podané proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho.

5. Podľa § 9 ods. 1 OSP na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy.

6. Podľa § 10 ods. 2 OSP o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

7. Podľa § 12 ods. 1 CSP na konanie v prvej inštancii je príslušný okresný súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 34 ods. 1 CSP ak odsek 2 neustanovuje inak, o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu rozhoduje krajský súd, v ktorého obvode má sídlo okresný súd, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

9. Podľa § 34 ods. 2 CSP o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu rozhoduje najvyšší súd, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

11. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. V súlade s vyššie citovanou právnou úpravou, účinnou v čase podania odvolania povinným (§ 9 a § 10 OSP), ako aj v čase rozhodovania o odvolaní povinného (§ 34 CSP), najvyšší súd konštatuje, že (i) odvolaním je možné napadnúť len rozhodnutie súdu prvej inštancie (prvého stupňa), (ii) rozhodnutie krajského súdu, ktorým bolo odmietnuté odvolanie povinného, nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvej inštancie (prvého stupňa), ale ide o rozhodnutie odvolacieho súdu a (iii) najvyšší súd nie je funkčne príslušný na rozhodovanie o odvolaní, ktoré smeruje proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. Zároveň nie je daný ani iný súd, ktorý by bol funkčne príslušný na rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu odvolacieho. V prípade § 34 ods. 2 CSP účinného v čase rozhodovania o odvolaní povinného ide o ustanovenie, ktoré upravuje rozhodovanie o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvej inštancie (čo vyplýva zo systematiky úpravy funkčnej príslušnosti, ako aj z úpravy prípustnosti odvolania).

13. Vzhľadom na uvedené je konanie o odvolaní povinného podľa § 161 ods. 2 CSP potrebné zastaviť. Najvyšší súd nad rámec uvedeného zároveň poukazuje aj na skutočnosť, že samotné podanie povinného

zo 14. novembra 2015 je zmätočné, nesplňajúce obsahové náležitosti, a aj pokiaľ by najvyšší súd dospel k záveru o potrebe ho prejednať ako dovolanie, uvedené by viedlo k odmietnutiu dovolania podľa § 447 písm. d) a e) CSP. Zároveň prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v exekučnom konaní by vylučoval v čase jeho podania § 237 ods. 2 OSP.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že oprávnenému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože aj keď povinný z procesného hľadiska zaviniť zastavenie konania, oprávnenému v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.